

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 167

гр. София , 19.01.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 9-ТИ ТЪРГОВСКИ в закрито заседание на деветнадесети януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател:	Людмила Цолова
Членове:	Светла Станимирова Женя Димитрова

като разгледа докладваното от Женя Димитрова Въззивно частно гражданско дело № 20201000504134 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.274, ал.1, т.2 ГПК.

Образувано е по постъпила частна жалба от “ЕВЕНТУС БГ“ ООД против разпореждане 261414/13.10.2020 година, постановено по т.д.№ 1924/2020 г. по описа на Софийски градски съд, VI-9 състав, с което е върната исковата му молба по предявените срещу „Главно управление строителство и възстановяване“ ЕАД и „КЕЙ БИО ИНДЪСТРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД искове за обявяване на относителна недействителност на постановление за възлагане от 09.05.2019 година по изп.дело 20178530400441 на ЧСИ А. Д., влязло в сила на 11.03.2020 година.

Частният жалбоподател твърди в жалбата си, че разпореждането е неправилно, тъй като неправилно съдът е приел, че е налице идентичност между двете искиви молби. Неправилно е прието, че потестативното право е преклудирано, тъй като едногодишният срок започва да тече от датата на обявяване на решението в търговския регистър, както и, че предвиденият едногодишен срок не е изтекъл към момента на подаване на исковата молба-04.09.2020 година, тъй като срокът е такъв по чл.3, ал.1, т.1, а не по т.2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с Решение на Народното събрание от 13.03.2020 година. Моли

въззивният съд да отмени обжалваното разпореждане и върне делото за продължаване на съдопроизводствените действия.

Частната жалба е подадена от надлежна страна в срока срещу подлежащ на обжалване съдебен акт и е процесуално допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

Производството по т.д.1924 по описа за 2020 година на Софийски градски съд, е образувано по искова молба от “ЕВЕНТУС БГ“ ООД срещу „Главно управление строителство и възстановяване“ ЕАД и „КЕЙ БИО ИНДЪСТРИ БЪЛГАРИЯ“ ЕООД за обявяване на относителна недействителност на постановление за възлагане от 09.05.2019 година по изп.дело 20178530400441 на ЧСИ А. Д. , влязло в сила на 11.03.2020 година.

В исковата молба ищецът излага, че е кредитор с прието вземане на „Главно управление строителство и възстановяване“ ЕАД и моли да се попълни масата на несъстоятелността. Твърди, че по силата на постановление за възлагане от 09.05.2019 година , издадено от ЧСИ А. Д. „Кей Био индъстри България“ ЕООД е придобило недвижимите имоти, предмет на постановлението за възлагане. В петитума на исковата молба се иска да бъде обявена за недействителна публичната продан и за недействително по отношение на кредиторите на несъстоятелността на Постановлението за възлагане от 09.05.2019 година. Исковата молба е подадена на 04.09.2020 година по пощата.

На 09.07.2020 година е постъпила искова молба от Б. З., по която е образувано т.д.1273/2020 година. В исковата молба ищецът излага, че е кредитор с прието вземане на „Главно управление строителство и възстановяване“ ЕАД и моли да се попълни масата на несъстоятелността. Твърди, че по силата на постановление за възлагане от 09.05.2019 година , издадено от ЧСИ А. Д. „Кей Био индъстри България“ ЕООД е придобило недвижимите имоти, предмет на постановлението за възлагане. В петитума на исковата молба се иска да бъде обявена за недействителна публичната продан и за недействително по отношение на кредиторите на несъстоятелността на Постановлението за възлагане от 09.05.2019 година.

Видно от извършената служебна справка в ТР е, че решението за откриване на производство по несъстоятелност на „Главно управление

строителство и възстановяване“ ЕАД е постановено на дата 04.07.2019 година.

Съгласно разпоредбата на чл.649, ал.1 ТЗ исковете по чл.645,646 и 647 от този закон и по чл.135 ЗЗД се предявяват в едногодишен срок от откриване на производството по несъстоятелност , като съгласно разпоредбата на чл.634а ТЗ производството се смята за открито от датата на решението по чл.630, ал.1 ТЗ.

При логическото тълкуване на разпоредбата на чл.649, ал.1 ТЗ е видно, че предвиденият срок е преклузивен по своя характер, поради което същият попада в приложното поле на чл.3, ал.1, т.2 ЗМДВИП – други срокове, с изтичането на които се погасяват или прекратяват права. Съгласно закона срокът е спрял да тече на 13.03.2020 година.

Съгласно ЗИД на ЗМДВИП /обн.ДВ, бр.34/09.04.2020 година/ разпоредбата на чл.3, ал.1, т.2 е изменена, като е отпаднало понятието „други срокове“, като същите започват да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на закона, съгласно параграф 13 от ЗИД на ЗМДВИП, поради което следва да се приеме, че срокът е продължил да тече или същият не е текъл за периода 13.03.2020 – 17.04.2020 година, което означава, че към едногодишния период -04.07.2020 година следва да се прибави периода, през който срокът не е текъл или същият изтича на първия присъствен ден – 10.08.2020 година.

Исковата молба е депозирана след изтичането на срока, поради което и производството по нея се явява недопустимо и следва да бъде прекратено.

Поради съвпадане на крайните правни изводи на двете инстанции обжалваното разпореждане следва да бъде потвърдено.

Водим от горното, Софийският апелативен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане 261414/13.10.2020 година, постановено по т.д.№ 1924/2020 г. по описа на Софийски градски съд, VI-9 състав.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен

касационен съд в 1-седмичен срок от получаване на съобщението до страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____